

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

L'enfant, sa naissance, se prépare d'abord dans le plan spirituel

(Copilul, nașterea lui, se pregătesc mai întâi
în planul spiritual)

Les rôles respectifs du père et de la mère (Rolul mamei și al tatălui)

Conferința din 20 februarie 1977

A

Natura a dat mari puteri femeilor. (Că) ea a conferit puteri și bărbaților, de a da caracterul, tendințele, calitățile, virtuțile, viciile, defectele prin sămânță, dar mama poate îmbunătăți enorm lucrurile, ea poate bloca unele lucruri și ameliora altele. De exemplu, să presupunem că tatăl este un geniu, că are mari capacități, mari calități. Ei da, dar mama poate împiedica, poate îngreuna, poate învălui multe dintre aceste calități, ca ele să nu se poată manifesta. Pentru că ea a secretat, a dat, a emanat particule care nu erau foarte luminoase, perfecte, pure, pentru că evoluția ei nu este tocmai desăvârșită. Și ea adaugă ceva sau îndepărtează ceva. Așadar, puterile femeii sunt puteri pentru această încarnare, pentru latura materială, pentru latura obiectivă, pentru ceea ce ține de manifestarea în planul fizic; în timp ce puterile tatălui sunt mai interioare, sunt lucruri mult mai subiective și care pot rămâne ne-dezvoltate, care sunt undeva, există, care ???, care vor să se manifeste, dar mama a pus straturi, carapace, cu natura ei inferioară și, deși acele calități sunt prezente, ele nu pot să se exteriorizeze, să se manifeste, să se obiectiveze. Așadar, puterile femeii... Nici

măcar știința nu cunoaște aceste lucruri: care sunt adevăratele puteri ale femeii și care sunt puterile bărbatului. Ei observă că există o ereditate, că există lucruri care se transmit, că există cutare și cutare slăbiciune, cutare și cutare boală ereditară, dar ei nu știu cu exactitate în ce fel i-a clasat Inteligența cosmică pe cei doi: femeia și bărbatul. Așadar, pentru planul obiectiv, pentru planul material, pentru planul manifestării obiective, femeia are un cuvânt de spus, pentru că materia pe care ea o poate da poate fi atât de luminoasă, atât de subtilă, atât de fină, atât de pură, încât să facă obstacol, să împiedice lucrurile rele ale tatălui, să le paralyzeze, să le înghită, să le îngroape, cu materialele bune pe care le dă. Și atunci toate acele tendințe pe care le-a dat tatăl nu se pot manifesta, deși sunt prezente, pentru că mama a reușit să le împiedice, să le înăbușe, să le paralyzeze; ea a dat posibilitate bunelor calități să se manifeste. Deci, femeia are puterea în planul obiectiv, în planul material – pentru că corpul fizic este un lucru obiectiv, în timp ce caracterul, spiritul, tendințele interioare, care nu se văd, tatăl este cel care le dă. Ei, da, dar mama poate să împiedice sau să faciliteze. În planul fizic ea are ultimul cuvânt. Iar acest lucru n-a fost niciodată prezentat, explicat. Nici măcar biologii nu știu asta. Iată, e ceva nou. Da. Care sunt puterile bărbatului și care sunt puterile femeii - ei da, trebuie să le cunoști. Iată de ce este foarte important să ai semințele cele mai bune, cele mai spirituale. Dar mama trebuie și ea să faciliteze această lucrare, cu caracterul ei, cu evoluția ei, cu bunătatea ei și așa mai departe. Iată lucruri pe care oamenii nu le știu. Priviți cât este de limpede, cât este de simplu. Și, de altfel, este adevărul, puteți verifica asta: mama poate împiedica anumite lucruri și să amplifice altele. Dumnezeu i-a dat această putere în ceea ce privește materia. Și cum materia poate facilita anumite lucruri sau împiedica anumite lucruri, materia are mari puteri asupra manifestării spiritului.

Și acum, să dăm un exemplu – fiindcă nici în această privință nici savanții, nici psihiatrui, nici doctorii nu au înțeles niciodată nimic. Vă dau un exemplu. Iată, aveți un idiot, cu un creier în stare precară, incapabil de o mulțime de lucruri.

Dar îi întreb: oare spiritul lui este idiot ? Poate că spiritul lui e (cu totul altfel), dar nu se poate manifesta prin intermediul acestui creier, pentru că materia acestui creier nu este așa cum ar trebui ca să permită calităților spiritului să se manifeste. Și încă un exemplu, care subliniază veridicitatea a ceea ce tocmai am spus: aveți un pianist virtuoz extraordinar. Îi dați un pian stricat și el nu-și poate manifesta virtuozitatea, orice ar face, pentru că pianul este stricat. Deci, dacă acelui spirit i s-a dat un creier în stare precară, nu poate „cânta”. Dar poate că acel spirit este un geniu, este inteligent, dar după manifestare, este un idiot. Așadar, dragi frați și surori, oare știința și savanții au cercetat pentru a înțelege aceste lucruri ? Nu. Iată lucruri noi, absolut veridice. Cu dovezi, iată. De ce acel virtuoz n-a putut cânta (nu și-a putut manifesta virtuozitatea) la acel pian, care era stricat ? Pentru că așa stau lucrurile, sunt două lucruri diferite. Este nevoie de un instrument, este nevoie de un aparat, și dacă acest instrument este în stare bună, atunci Ooo, ce minunăție !... Dar dacă pianul este așa cum trebuie, dar cântă un codaș, un imbecil, e o cacofonie. Deci, se poate și ca pianul să fie perfect, dar spiritul este un idiot. I s-a dat un creier bun, dar spiritul este inferior, nu poate cânta (la el). Deci ambele situații sunt veridice. Vedeți ? Iar acum, pentru a te pronunța, pentru a cunoaște realitatea, trebuie să fii clarvăzător sau un mare Inițiat, pentru a vedea dacă la un idiot – din punct de vedere fizic – și spiritul este idiot sau este un geniu care nu se poate manifesta. Și vă mai dau un exemplu: Iată, un geniu extraordinar, un geniu. Și l-au îmbătat. E beat. Când vorbește, când gesticulează... Și de ce nu se poate manifesta (ca geniu) ? Pentru că corpul, creierul lui nu-i permit. Și atunci, ceea ce spune, ceea ce face e grotesc, e prostesc, pentru că e beat. În realitate este cel mai mare savant. Vedeți, așadar, că latura materială este foarte importantă pentru a permite sau a nu permite laturii spirituale să se manifeste. Și chiar în privința galvanoplastiei pe care am menționat-o. O, ce înceți și greoi sunt oamenii în a înțelege lucrurile sublime ! Este de neînchipuit, de neînchipuit, de neînchipuit. De ani de zile predicăm, revelăm aceste mari adevăruri. Că tatăl și mama, dacă sunt luminați,

și dacă în timpul sarcinii, în timpul celor nouă luni, mama ar ști cum să lucreze asupra copilului ei, să-i pregătească un palat, adică un templu și nu o cocioabă, făcută cu balegă și materiale... atunci s-ar schimba lucrurile. Da, dar cum femeile sunt ignorante, ele trăiesc oricum în timpul celor nouă luni, iar apoi, dacă copilul devine un derbedeu, un șnapan, un bolnav, e din întâmplare, nici nu se știe de ce, Dumnezeu l-a trimis așa din Cer: plin de defecte, nefericit, bolnăvicios și așa mai departe. Și lucrurile continuă în felul acesta de mii de ani. Dar iată că Inițiații, care au studiat această chestiune, au văzut că viața pe care o duce mama se reflectă asupra copilului și că acest mod de a trăi pregătește materiale – fie plumb, fie aur, simbolic vorbind. Și apoi copilul este exact de plumb, adică e tern, e întunecat, e trist, e bolnăvicios, descurajat, pesimist. Și dacă, din când în când vrei să-l încurajezi puțin, adică tai puțin o bucătică, strălucește puțin, câteva minute sau câteva ore – așa cum plumbul strălucește ca argintul dacă-l tai puțin – dar, după aceea, devine din nou tern, se întunecă. Eu spuneam că acești copii, chiar dacă sunt bine educați și înconjurați de exemple minunate, de colegi și amici minunați, după câțva timp se reîntorc la aceleași lucruri, ca plumbul. Așadar, nici o educație nu este aptă, în măsură să-i schimbe, să-i amelioreze pe acești copii. Pentru că mama a găsit plumb, pentru a le forma corpurile din plumb. În timp ce mamele care sunt foarte luminate, foarte învățate și care veghează în timpul acestor nouă luni asupra felului în care gândesc, în care simt, în care acționează, ce imagine trebuie să păstreze (vie în minte), ce exerciții să facă, ce să citească, ce muzică (să asculte), ce desene, ce tablouri, ce sculpturi (să privească), atunci ele lucrează asupra copilului, iar copilul devine de aur, adică nu se mai oxidează, nu se mai devine tern, nu se îmbolnăvește niciodată și este incoruptibil, chiar dacă este înconjurat de derbedei, de criminali, nu cade pradă, nu li se alătură. El este mereu de-o parte, e altfel. Iată, eu am studiat foarte, foarte bine această chestiune. Și acum pot, desigur, să vă desenez galvanoplastia, cum se face, cu ce recipient, cu două fire, cu un anod și un catod – pozitiv și negativ – și că ele sunt cufundate într-un lichid cu un metal

– argint sau aur sau cupru. Iar pe anod este o lamă din același metal care se află în soluție, iar pe catod este o imagine, ceva din gutapercă. Catodul și anodul sunt conectate amândouă la o baterie electrică și instalația începe să funcționeze. Toată lumea știe că există câteva particule care se dezagregă din anod, adică din acea placă metalică, intră în soluție, iar din soluție, câteva particule vor merge să se depună pe catod – acolo unde este acea imagine, ca o medalie, ca o amprentă, iar după un timp, se obține o imagine de aur, de plumb sau de argint. Iată galvanoplastia, este un lucru pe care îl cunoaște toată lumea. E un proces care ține în același timp de chimie și de fizică. Fizicienii îl studiază și chimiștii, de asemenea, deci se întinde pe ambele domenii. Ei da, dar cum tocmai v-am spus, nimeni nu este obișnuit, învățat sau educat ca să poată mereu să descifreze, să interpreteze tot ce se petrece în planul fizic sau chimic sau în viața de zi cu zi, să poată transpune aceste evenimente în alte regiuni, care sunt sufletul și spiritul: domeniul gândului, domeniul sentimentului, și să descopere că (și aici) există aceleași legi. Ei bine, nu, nimeni nu se ocupă de asta. Și asta este cea mai mare nenorocire. Chiar și în ce privește matematica, v-am spus într-o zi că ea este moartă. Latura vie... există o viață, să găsești aceste formule, aceste procese, cele patru (operații), în domeniul psihologic, nimeni n-a încercat să facă asta. Iar eu, într-o bună zi, am să vă arăt cât este de vie matematica. Da. Totul este viu. Dar trebuie să știi, să te obișnuiești să interpretezi, să găsești aceleași lucruri în lumea interioară. Și asta fac eu cu mii de lucruri în viață. De 40 de ani, veți găsi mii și mii de interpretări ale unor subiecte, evenimente și lucruri care există în jurul nostru, asupra noastră și de care oamenii nu s-au ocupat niciodată. Au fost abandonate, lăsate, iar eu, de 40 de ani, nu fac decât asta. Fiecare conferință vă revelează cel puțin un eveniment, un lucru, un proces și o figură, o formă, interpretate, descifrate. Și v-am adus dovezi că reușesc puțin să silabisesc în Cartea Naturii VII. V-am spus chiar că știu doar (primele) două litere: A, A; B, A; B B A... Dar, totuși, nu-mi pierd speranța de a ajunge la celelalte litere, pentru că, întrucât știu că vom trăi de-a pururi, nu sunt chiar așa grăbit, înțelegeți

voi. Dar când văd că oamenii nici măcar aceste două litere nu le cunosc, Oh, là, là ! Și de ce sunt atât de importante aceste două litere ? A B; A B A. Ei bine, în ebraică asta dă ABA, adică Tatăl Ceresc. Vedeți ? Aceste două litere sunt de ajuns. Ele te leagă de Tatăl Ceresc. Da, da. Pentru a vă spune că m-am obișnuit să descifrez, să mă opresc asupra Cărții Naturii Vii. Iar această carte nu constă din altceva decât din litere, semne, simboluri, cuvinte, fraze... Și trebuie să cunoști alfabetul, pentru a descifra evenimente. Și în felul acesta am descifrat galvanoplastia: Aaa, că acum trebuie ca femeile, mamele să cunoască schimbările, transformările, ameliorările și puterile pe care Natura le-a dat femeii. Veți zice „Dar de ce ? Și fără asta facem copii, suntem mulțumiți.” Ei, da, dar iată, iată situația. Oare omenirea este în cea mai bună stare ? De ce această înmulțire a bolilor și a crimelor și a războaielor ? Asta înseamnă că lipsește ceva. Tocmai această cunoaștere a galvanoplastiei. Veți spune: Ba nu, ba nu, ba nu ! Acum chiar știința a ajuns să descopere că mama șoarece transmite aceste lucruri fiicei șoarece. Oh, là, là! Dar e prea târziu, aceste lucruri ar fi trebuit cunoscute de mii de ani ! Iar Inițiații, Marii Maeștri, Înțelepții, adevărații savanți n-au nici o importanță, dar șoarecii !!! Trebuie să te înclini, să-i studiezi... Șoarecii vor instrui umanitatea. Iată unde au ajuns bieții oameni ! Ar fi putut studia demult femeile însărcinate. A, nu, nu, nu ! Șoarecii, șoarecii, șoarecii ! Iată, ce jalnic ! Da, ce jalnic. Și ce poate aduce asta ? Asta poate aduce asemenea transformări, o asemenea îmbunătățire, încât va fi de nedescris. De ce așteaptă oamenii, ce așteaptă, distrugerea umanității, pentru a înțelege asta ? Desigur că, așa cum tocmai am spus acum câteva minute, nu se poate conta în întregime pe prima generație, chiar dacă se aplică la modul absolut regulile, prescripțiile, exercițiile, în timpul celor nouă luni, pentru că, așa cum v-am spus, există deja acest atavism, această ereditate, care este tenace, care împiedică, care blochează, care paralizează bunele intenții ale mamei. Dar, cu timpul, în 50, 60, 70 de ani, se poate ameliora în asemenea măsură, în asemenea măsură omenirea, încât va fi de necrezut, de nedescris. Asta puteți, cu adevărat, cu adevărat, cu

adevărat... Și de ce oamenii nu au văzut asta ? De ce ? De ce savanții, fizicienii, chimiștii... Totul vorbește în natură, marile ei legi, tot, iar ei sunt orbi, nu descifrează. Doar latura pragmatică, pecuniară, de dominație, latura materială, latura industrială, doar latura foarte pământească contează. Iar pentru a ameliora ceva, nu au timp, nu au această dorință. Este cu adevărat deplorabil. Chiar ascultându-mă, nu puteți ști de ce sunt eu în stare, nu puteți, pentru că nu puteți vedea ce este în mintea mea. Vă opriți la barba mea, la mustăți, la... și spuneți: „A, îl cunosc, îl cunosc, pe tipul acesta îl cunosc !” Dar iată că oamenii nu cunosc absolut nimic, pentru că nu puteți ști ce este în mintea mea, utilitatea acestui lucru. Oh, là, là ! Da. Aaa, mama poate crea copii de aur, de aur, adică să pună în mintea ei o lamă de aur, în gândurile ei, iar apoi asta intră în sânge – acesta e lichidul – în care se află, de asemenea aur, și apoi se duce jos, la catod, și începe să se lipească, să se lipească... Și iată copilul de aur ! De ce oamenii sunt atât de lenți în a înțelege aceste mari adevăruri, care sunt aici, iată ? Ei, de ce ? Eu știu de ce: pentru că au nevoie să sufere, să fie bolnavi, să fie nefericiți, să se sinucidă, să-și spargă capul ! Au nevoie de asta. Pentru că dacă ar căuta fericire, lumina, pacea, sănătatea pe cât caută banii, plăcerea, zi și noapte, de mult ar fi reușit. Dar nu le caută. Din când în când: „A, aș vrea să fiu fericit ! A, aș vrea să fiu așa și pe dincolo !” Dar lucrează exact pentru contrariul. Zi și noapte. Iar eu nu mă sui în barca asta. Așadar, dragi frați și surori, începeți acum să înțelegeți anumite lucruri sau încă nu ? Unde este fericirea voastră, unde este împlinirea voastră, unde este viitorul vostru ? Ei, în această lumină. Ei da, vă veți da seama peste câțva timp că cele câteva adevăruri, cele câteva cunoștințe pe care Dumnezeu ni le-a revelat sunt de o importanță practică, practică, practică. Eu nu cred în lucruri care nu sunt realizabile, ele sunt bune, sunt minunate, dar sunt inutile. Iar oamenii se gargarisesc cu lucruri teoretice, care n-au nimic practic. Iar eu sunt pentru latura practică. Și nu există nimic mai practic decât să realizezi galvanoplastia spirituală. Ea are o valoare poate

incomensurabilă. Dragi frați și surori, abuzez puțin de voi, nu-i așa ? De... Bine, încep să mă cumițesc... câteva minute...

Un minut de meditație.